

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 649 יום ה' 31 בינואר 2013

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

רשות המסים: אתר אינטרנט חדש // הוראת שעה – תשלום מקדמות בגין רווחי נפט //

חכמים, היזהרו בדיבידנדים

עליון – שבח – נכס הנמכר ע"י הנאמן לצד שלישי לטובת הנהנה חייב במס //
מ"ה – השכרת מוניטין או רכישת מוניטין – תכנון מס פסול //
מ"ה – זוג הורים רווקים אינם נחשבים "למשפחה חד הורית" //

נסרדישי מצטרף לשיף – הזנפרץ // העצמת נשים בשלכת עורכי הדין //
מינוי מנהלת המכס ומע"מ אילת // חשד: העלמת הכנסות במגזר הבדואי //

מאמר פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

רשות המסים: אתר אינטרנט חדש

עפ"י הודעת הרשות, בתכנון האתר הושם דגש על ארגון המידע הרב המצוי באתר בדרך פשוטה וידידותית, ככל האפשר. באתר, בנוסף למידע, מדריכים ותשלומים, יש מערכת פניות ציבור מתקדמת ומגוון יישומים מקוונים ומחשבוניים, כגון: תיאום מס, מחשבון לנקודות זיכוי, ברור מצב תביעה למענק הכנסה, מידע נדל"ן, דוח מקוון מס הכנסה שנתי, דיווח מע"מ מקוון, ועוד. וכן סימולטורים, דוגמת: סימולטור לחישוב מענק הכנסה, לחישוב מס הכנסה לשכירים, למס רכישה ועוד.

רשות המסים מציינת, כי טרם הושלמה ההתאמה לחלק מהיישומים המקוונים, לדפדפנים נוספים על אקספלורר 8.

שר האוצר ד"ר יובל שטייניץ ברח את רשות המסים על השקת אתר האינטרנט החדש וציין כי הרשות נמנית על הגופים המובילים בשירות הציבורי בתחום מתן השירותים המקוונים למגזר העסקי ולאזרחים.

הנהלת האתר תשמח לקבל מציבור הגולשים הארות והערות, אותן ניתן לשלוח לכתובת דוא"ל: TAXES@MOF.GOV.IL

רשות המסים השיקה אתר אינטרנט חדש, בכתובת:

<http://taxes.gov.il>

האתר החדש נבנה על ידי יחידת האינטרנט באגף דוברות והסברה ברשות המסים בשיתוף עם מערך ממשל זמין במשרד האוצר ויחידת המחשב במס הכנסה. האתר כולל גם יישומים מקוונים שפותחו בשעם. עפ"י הודעת רשות המסים, האתר החדש, נבנה בטכנולוגיית MOSS 2010 ובנוי לפי תפיסת ניהול ידע, שמטרתו "להציג את המידע הנכון, בזמן הנכון, לאדם הנכון" ובעת בחירת נושא או תת נושא או קהל יעד, המידע שמוצג לגולש הינו בהתאמה.

האתר מציע שירותי מידע מתקדמים, התמצאות וניווט פשוטים ואפשרויות חיפוש מתקדמות. האתר מחולק לנושאים מרכזיים (אודות הרשות, מכס, מס הכנסה, מיסוי מקרקעין, מע"מ, מסים עקיפים אחרים, אכיפה והרתעה, מענק הכנסה, קרן פיצויים ומס רכוש. כמו-כן, ניתן להיכנס מדף הבית לדפי קהלי יעד המחולקים ל-3 קהלי יעד מרכזיים:

לקוחות פרטיים, לקוחות עסקיים וגופים ציבוריים וכן מייצגים.

בהמשך להשקת האתר החדש, יעלו לרשת בקרוב גם אתרים בשפות אנגלית וערבית הנמצאים בשלבי בניה.

הוראת שעה - תשלום מקדמות בגין רווחי נפט

לחוק, ישלם מקדמות על חשבון ההיטל לאותה שנה, בשיעור שלא יפחת מ-21% מן התקבולים השוטפים, וזאת בכל 15 בחודש החל מחודש פברואר 2013.

ניתן יהיה לקזז סכום שבעל זכות נפט של מיזם נפט ניכה במקור ממקבל תשלום וכמו כן, לפקיד השומה הסמכות לפטור ממקדמות כאמור.

בהוראת השעה צויין, כי תוקפה נקבע לשנת 2013.

ביום 31.1.2013 פורסמו תקנות מיסוי רווחי נפט (מקדמות בשל היטל לשנת 2013) (הוראת שעה), התשע"ג 2013.

התקנות הותקנו כהוראת שעה (להלן: "הוראת השעה"), ע"י שר האוצר, דר' יובל שטייניץ, מתוקף סמכותו לפי סעיפים 10(ב) ו-51 לחוק מיסוי רווחי נפט, התשע"א-2011 (להלן: "החוק").

בהוראת השעה נקבע, כי בעל זכות נפט של מיזם נפט (כהגדרתו בחוק), החייב בתשלום היטל לפי סעיף 9

לדחות את טענות המערערת, לעניין אי תחולת סעיף 18(ג) על הכנסותיה מדיבידנדים שקיבלה מהחברות המוחזקות.

♦ בית המשפט הוסיף, במסגרת פסק הדין, כי ייחוס הוצאות מימון להכנסה מדיבידנד עלול להוביל לתמריץ שלילי לחלוקת דיבידנד (שכן הוצאות שנוקפות להכנסה הפטורה אין לראותן אף כחלק מעלות המניות, ביום מימושן), אך קבע כי **"כפי שבמועד המכירה של המניות לא יצורף לתמורה שווי הדיבידנדים שחולקו במהלך השנים, כך אין להוון את ההוצאה השוטפת ביצירת אותם דיבידנדים"**.

♦ ימים יגידו, אם בית המשפט העליון יידרש לבחון מחדש את הקשר הראוי בין הוצאות סעיף 126(ב) לפקודה לבין הוצאות סעיף 18(ג) לפקודה, אך מצאנו לנכון להפנות בינתיים את תשומת הלב לשלוש סוגיות נלוות, הקשורות לנושא, ואלו הן:

1. לפי הוצאות סעיף 94. לפקודה, יש להפחית – כידוע – מסכום הפסד ההון בשל מכירת מניות, על ידי חבר בני אדם, סכום דיבידנד שקיבל חבר בני האדם בשל המניות, במשך 24 החודשים שקדמו למכירה, אלא אם כן שולם מס בישראל בשל הדיבידנד, בשיעור של 15% או יותר.

במקרה שכזה, נראה לנו שניתן יהיה להוון (בדיעבד) את הוצאות המימון, שיוחסו לדיבידנדים שהופחתו מסכום ההפסד.

2. במקרים לא מעטים חברות מקבלות ומחלקות דיבידנדים, באותה שנה עצמה. לא אחת, ניתן להוכיח כי הסכומים שנתקבלו "חיממו" את חשבון הבנק של החברה המקבלת לימים בודדים בלבד (ואף פחות מכך), והועברו לבעלי המניות של החברה המקבלת (שלעיתים "משרשרת" אותם שוב, וחוזר חלילה). למרות שמבחינה טכנית ניתן לטעון שכל חברה "משרשרת" קיבלה כביכול דיבידנד פטור ממס, לפי הוצאות סעיף 126(ב) לפקודה, ספק אם נכון לזקוף במקרים אלה הוצאות מימון, ככל שהיו, כנגד הכנסה שחלפה ועברה מהעולם כלעומת שבאה.

3. בפני בית המשפט המחוזי בתל-אביב הובא הפעם מקרה פשטני, מבחינת זיהוי הוצאות המימון. בדרך כלל – ובמיוחד בחברות החזקה ציבוריות, שמניותיהן רשומות למסחר בבורסה לניירות ערך – התמונה הרבה יותר מורכבת, ולא ניתן "להדביק" את הוצאות המימון להכנסה כזו או אחרת.

♦ עובדה זו לא תקל את מלאכתם של מומחי המס, בבואם ליישם את השלכות ההחלטה של השופט אלטוביה מיום 8.1.2013, לא כל שכן בהביאם בחשבון את עקרון "השקילות הכלכלית" (שניתן לפירושים שונים).....

♦ בפסק דין מושכל ומנומק, שניתן ביום 8.1.2013 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב, קבע השופט מ. אלטוביה, כי דין דיבידנד כדין הכנסה פטורה (ככל שהתקבל בידי חבר בני-אדם והוחרג מחישוב ההכנסה החייבת, לפי הוצאות סעיף 126(ב) לפקודת מס הכנסה), לעניין המנגנון לייחוס הוצאות להכנסה שלגביה נקבע שיעור מס מיוחד או שהיא פטורה ממס, כמפורט בהוצאות סעיף 18(ג) לפקודה.

מדובר בעמ"ה 1059/05; 1285/08 ו-1305/09, שבכולם המערערת היא בראון-פישמן תקשורת בע"מ והמשיב הוא פקיד השומה למפעלים גדולים.

פסק הדין עוסק בסוגיות מס נוספות (האם השקעותיה של המערערת בחברות מוחזקות נעשו במסגרת "עסק", או כ"עסק אקראי", וכן בשאלת חישובם של הפסדי הון ריאליים), שלא בהן נעסוק הפעם.

♦ המערערת טענה, כי אין להחיל את הוצאות סעיף 18(ג) לפקודה ואין לייחס את הוצאות המימון לדיבידנדים שקיבלה, מהחברות המוחזקות, שכן הדיבידנדים שקיבלה לא התחייבו במס מכוח הוצאות סעיף 126(ב) לפקודה ואין בכך כדי לראותם כהכנסות מועדפות, כמשמעותן בסעיף 18(ג) לפקודה. לגרסת המערערת, סעיף 126(ב) מוציא את ההכנסה מדיבידנד (המדובר בדיבידנד שמקורו בהכנסות שהופקו או שנצמחו בישראל, שנתקבלו במישרין או בעקיפין מחבר בני-אדם אחר החייב במס חברות; נה) מבסיס ההכנסה החייבת של החברה המקבלת, כדי למנוע הטלת מס חברות בכפל על אותה הכנסה ותו לא. על כן, לא ניתן לראות בסעיף 126(ב) לפקודה כהוצאת פטור, או הנחה במס.

♦ המשיב גרס, מטבע הדברים, כי סעיף 126(ב) פוטר ממס, הלכה למעשה, דיבידנד בין-חברתי, ועל כן יש לראות בהכנסה זו **"הכנסה מועדפת"**, כמשמעותה בסעיף 18(ג) לפקודה, ויש לייחס חלק מהוצאות המימון להכנסתה של המערערת מדיבידנדים.

בית המשפט העיר, כי אין למצוא בלשונו של סעיף 126(ב) את המונחים "מס מיוחד" או "פטור ממס", השזורים בהגדרת הכנסה מועדפת לעניין הוצאות סעיף 18(ג) לפקודה, ובכך יש לתמוך בגישת המערערת, אלא שסוגיה זו הוכרעה כבר בבית המשפט העליון בע"א 635/68 (פקיד השומה למפעלים גדולים נגד כלל חברה להשקעות לישראל בע"מ). ואכן, בע"א 635/68 קבע השופט ויתקון, באופן חד וברור, כי סעיף 126(ב) לפקודה פוטר את ההכנסה מהחייב במס חברות "ומכיוון שרק חברה חייבת במס זה, הרי זה פטור, פשוטו כמשמעו, המתייחס לאותה הכנסה".

♦ מסקנתו של בית המשפט העליון, באותו עניין, הייתה שיש לייחס להכנסה מדיבידנד, הפטורה ממס חברות, את ההוצאות שהוצאו להפקת אותה הכנסה. השופט אלטוביה קבע על כן, כי בדין הסתמך המשיב על ההלכה שיצאה מלפני בית המשפט העליון ויש

העיתון המקצועי לענייני מסים

נכס הנמכר ע"י הנאמן לצד שלישי לטובת הנהנה חייב במס
ע"א 6909-11 זאב אבליס ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין
איננה אייזנברג, עו"ד

◆ יו"ר הוועדה, **כב' השופטת ר' שטרנברג-אליעזר**, סברה, כי המדובר בהשבת כספים בגין מכירת הנכס של המערערים, וקשה להלום, כי המערערים יטענו לזכויות בנכס ובאותה נשימה יתכחשו לחובתם לשלם את המס החל על עסקה שהניבה להם כ-3.2 מיליון ש"ח.

◆ **רו"ח צ' פרידמן** סבר, כי יש לראות את המכירה לצד ג' בשנת 2003 כהפקעה, באשר המכירה נכפתה על המערערים, ולכן זכאים המערערים לשלם מס שבח בשיעור 50% בלבד לפי סעיף 48ג(א) לחוק המיסוי.

◆ **רו"ח ושמאי ד' מרגליות**, ראה בהחזקת האפוטרופוס הכללי את הנכס כ"נכס עזוב", כהחזקה בנאמנות עפ"י חוק הנאמנות והעברת הקרקע למדינה בשנת 1998 כמוה כהעברה בין שני נאמנים. הנכס נמכר ע"י המדינה לצד ג' שאינו הנהנה ונוצרה אפוא עסקה כלכלית חדשה החייבת במס, אך המדינה פטורה ממס עפ"י סעיף 72 לחוק המיסוי, אך פטור זה שייך למדינה כנאמן ולא למערערים כנהנים, והפיצוי שנתקבל על ידם אינו תשלום בעלמא אלא בעל זיקה ישירה לנכס שהיה בנאמנות בידי האפוטרופוס הכללי ולאחר מכן בידי המדינה.

ביהמ"ש העליון בשבתו כביהמ"ש לערעורים אזרחיים – כב' השופט י' דנציגר; כב' השופט י' עמית; כב' השופט א' שהם:

◆ ביהמ"ש קבע, כי מצבם של המערערים אינו יכול להיות טוב יותר ממצבם אילו לא נמכר הנכס ע"י המדינה לצד ג'. במצב הדברים הרגיל, המערערים היו נרשמים כבעלים של הנכס והיו חייבים במס שבח בעת מכירתו. קשה להלום, כי "העקיבה" של המערערים אחר התמורה שנתקבלה עבור הנכס תניב להם יותר מאשר מכירה במהלך הדברים הרגיל. בהקשר זה, ביהמ"ש סבר, כי יש ממש בקונסטרוקציה של נאמנות, עליה עמד חבר הוועדה מרגליות. במקרה דנן הנכס נמכר ע"י הנאמן (האפוטרופוס הכללי) לצד שלישי (המדינה) לטובת נהנה שהיה בלתי ידוע באותה עת (המערערים), ובמצב דברים זה, על הנהנה המקבל לידיו את תמורת המכירה לשאת בחבות המס הנובעת מהמכירה.

משזנחו המערערים את טענתם החלופית, כי מדובר בהפקעה בגינה מגיע להם פטור ממחצית שיעור המס, ביהמ"ש לא נדרש לטענה זו, אך אמר בקצרה, כי הפקעה היא רכישה של זכויות במקרקעין למטרה ציבורית, ולא זה המקרה.

◆ **השופט י' דנציגר והשופט א' שהם** הצטרפו לפסק דינו של השופט י' עמית.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 23.1.2013.

ב"כ המערערים: עו"ד מיכאל הרצברג; עו"ד מוטי גנץ

ב"כ המשיב: ציפי קוינט שילוני

◆ מאיר ואסתר אבליס ז"ל (להלן: "**המנוחים**") התגוררו בפולין לפני מלחמת העולם השנייה. המנוחים ביקרו בישראל בשנת 1937 ובמהלך ביקורם רכשו נכס מקרקעין במקום הידוע כיום במחוזותינו כעיר גבעתיים (להלן: "**הנכס**"). המנוחים חזרו לפולין ולימים נספו בשואה, והמערערים הם נכדיהם ויורשיהם.

◆ המערערים לא ידעו על רכישת הנכס ע"י המנוחים עד שפלוני העוסק באיתור נכסי נפקדים ונעדרים פנה אליהם בשנת 2000 וגילה את אוזנם אודות הנכס, ואז פנו המערערים לאפוטרופוס הכללי בדרישה לקבלת הזכויות בנכס. בדיקת האפוטרופוס הכללי נתארכה וביום 26.9.2004 הכירה ועדת השחרורים בזכאותם של המערערים לנכס. אלא שאז נתברר, כי עוד ביום 27.4.1998 מכר האפוטרופוס הכללי את הזכויות בנכס למדינת ישראל באמצעות מינהל מקרקעי ישראל (להלן: "**המינהל**") עפ"י סעיף 15(ג) לחוק האפוטרופוס הכללי (להלן: "**החוק**") בתמורה לסך של 2.8 מיליון ש"ח עפ"י הערכת השמאי הממשלתי. במהלך שנת 2003, נמכר הנכס במכרז לצדדים שלישיים תמורת הסך של 3,223,000 ש"ח. הנכס נמכר למרות שבאותה עת כבר היו המערערים במגע עם האפוטרופוס הכללי, ככל הנראה מאחר שהמערערים לא רשמו הערת אזהרה ולא נקטו בכל פעולה למניעת מכירת הנכס, מתוך הנחה, כי די בעצם פנייתם לאפוטרופוס הכללי כדי למנוע כל דיספוזיציה בנכס, שבאותה עת כבר הועבר למינהל. לאור התפתחויות אלו, נחתם ביום 19.12.2005 הסכם בין המערערים לבין המינהל (להלן: "**ההסכם**"), ולפיו יקבלו המערערים לסילוק כל תביעותיהם, את שווי הנכס עפ"י סעיף 15(ד) לחוק.

המערערים גרסו, כי יש לראות את ההסכם בגדר הפקעת זכות במקרקעין הנחשבת כמכירת זכות במקרקעין לפי סעיף 5 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) (להלן: "**חוק המיסוי**"), אך חל עליה 50% משיעור המס הרגיל לפי סעיף 48ג(א) לחוק המיסוי. המשיב דחה את טענת המערערים, כי יש לראות בהסכם כהפקעה, חייב את המערערים במס שבח היסטורי. אחר הדברים האלה, שינו המערערים את טעמם, והגישו השגה בה טענו, כי יום המכירה הוא שנת 1998, וכי אין להשית עליהם כל חיוב במס שבח ובמס מכירה, באשר לא מכרו זכות במקרקעין אלא קיבלו פיצויים בגין שלילת זכות במקרקעין. רק לחלופין, טענו המערערים, כי המדובר בהפקעה ועל כן שיעור המס צריך לעמוד על 6%. ההשגה נדחתה ע"י המשיב, מן הטעם שיש לראות את ההסכם כ"מכירת זכות לקבלת זכות במקרקעין", וכי אין מדובר בהפקעה מאחר שהנכס לא נמכר למטרה ציבורית. על החלטת המשיב בהשגה הגישו המערערים ערר לוועדת הערר.

◆ וועדת הערר דחתה בפסק דינה את טענת המערערים, אך שלושת חברי הוועדה נחלקו בדעתם לגבי נימוקי הדחייה:

השכרת מוניטין או רכישת מוניטין – תכנון מס פסול עמ"ה 515-06 גלאון מנועים בע"מ נ' פקיד שומה אשקלון אברהם רוזנברג, עו"ד (יועץ מס)

המוניטין. האם העברת המוניטין מהשותפות למעוררת על דרך של שכירות הייתה בבחינת תכנון מס פסול וכי בפועל נתקיימו נסיבות של מכירה.

♦ ביהמ"ש קבע, לגבי הטענה השלישית, בהתאם להוראות סעיף 155 לפקודה עולה, כי חובת ההוכחה כי בשומה מופרזת עסקינן, נטל השכנוע על המעוררת. במיוחד נוכח העובדה שמדובר בהתקשרויות שונות בין חברות קשורות ובקיומם של יחסים מיוחדים, בימה"ש סבר, כי מן הראוי להותיר את נטל ההוכחה לסתירת השומה על כתפי המעוררת. לגבי הטענה הראשונה, טענה זו של המעוררת הועלתה במסגרת תצהיר עדותו הראשית של המצהיר מטעמה, מר גלזמן, אולם נזנחה בשלב הסיכומים וטוב שכך. שהרי אין לראות ב"שם ובידע" כחלק נפרד מ"המוניטין".

♦ לגבי הטענה השנייה, ביהמ"ש נדרש לשאלה האם יש לקבל את עמדת המעוררת, כי מדובר בהשכרת מוניטין או עמדת המשיב הטוען כי יש לסווג עסקה זו כמכירה? טענת המעוררת, כי החלטת השותפות להשכיר לה את המוניטין ולא למוכרו נבעה משיקולים אסטרטגיים לשמור את "הנכס" – מוניטין בידי השותפות ולא בידי חברה, אשר כל נושה עלול להטיל עליו שעבוד ולגזול מהקיבוץ את הנכס היקר לו ולכן ביקשה לשמר אותו בידיה עד אשר ימצא משקיע בחברה. המשיב מצידו טען, כי אכן לא ניתן לשלול על הסף את האפשרות העקרונית להשכרת זכות המוניטין, אולם שכירות שכזו יש שתעשה במקרים מיוחדים בהם נקבע מפורשות, כי מדובר בזכות שכירות בלבד.

♦ ביהמ"ש קבע, כי יש לקבל את עמדת המשיב לפיה, ההסכם בדבר השכרת המוניטין מהשותפות למעוררת היה בבחינת תכנון מס פסול. אין חולק, כי עסקה של השכרת מוניטין אפשרית ולא פסולה על פניה אולם, עסקה שכזו חייבת לשקף אמיתית את מהות פעולת ההשכרה ולא תוכר לצרכי מס כאשר מדובר בפיקציה שנועדה לכל כולה להקטין את החבות במס. בפועל נמצא, כי כל המהלכים בנוגע לעסקת השכרת המוניטין בתמורה למעוררת, נודעו רק בדיעבד, לאחר שהמעוררת הפסיקה את פעילותה והיתה קיימת "על הנייר" בלבד. נתון זה מחזק את הקביעה, כי מדובר בפעולות פיקטיביות שלא היה בהן דבר כי אם הרצון להקטין את החבות במס.

♦ לאור האמור לעיל, ביהמ"ש סבר, כי יש לקבל את עמדת המשיב הקובעת, כי המוניטין נמכר למעוררת על ידי השותפות עם העברת כל נכסי השותפות בתחום המנועים לידי המעוררת וכי הטענה של השכרת המוניטין הינה "תכנון מס פסול" (עסקה מלאכותית לפי סעיף 86 לפקודה).

תוצאה:

♦ הערעור נדחה בעיקרו.

ניתן ביום 24.12.2012

ב"כ המעוררת: עו"ד עופר אלבוים וטלי יהושוע,

ממשרד עו"ד שקל

ב"כ המשיב: עו"ד ערן סירוטה, פרק' מחוז י-ם

♦ המעוררת, גלאון מנועים בע"מ (להלן: "חברת גלאון"), המעוררת עסקה בייצור, מסחר, שיווק ומכירה של מנועים חשמליים. הבעלות במעוררת מחולקת כך ש 49.9% מהמניות מוחזקות ישירות ע"י הקיבוץ ואילו 50.1% מהמניות מוחזקות ע"י שותפות לייצור מאווררים ומנועים (להלן: "השותפות") המצויה אף היא בבעלות הקיבוץ. בשלהי שנת 1997 הוקמה המעוררת, וביום 31.12.97 העבירה השותפות למעוררת את הציוד היצרני המשמש ליצור מנועים ואת כל הפעילות הקשורה בייצור לרבות רשימת הלקוחות והרשאה להתקשר עימם. כמו כן, השכיר הקיבוץ למעוררת את המקרקעין עליהם שוכן המפעל בהסכם למשך 10 שנים. אין חולק כי עד למועד העברת תחום הפעילות במנועים למעוררת השותפות הייתה פעילה בתחום זה ולאחר העברת הפעילות למעוררת, נשארה בשותפות פעילות המאווררים והשואבים בלבד. הסכם העברת הפעילות נחתם רק ביום 9.11.98. במסגרת ההסכם נתונה למעוררת הרשות לעשות שימוש בשם "גלאון" ובידע של השותפות, ללא תמורה. כמו כן הוגבלה ההרשאה כך שהקיבוץ או השותפות יכולים לבטל את ההרשאה בהודעה מוקדמת של 90 יום. ביום 22.3.99 נחתם הסכם בין המעוררת לבין חברת רדמונד אמקור לפיו ייסדו חברה בשם גל-רד מנועים 2000 (להלן: "חברת גל-רד"), בעלות בחלקים שווים, לשם מיזוג פעילותם בייצור מסחרי של מנועים חשמליים. על פי ההסכם, המעוררת העבירה את פעילות הייצור לחברת גל רד וכן נכסים בשווי 8 מליון ש"ח וכן התחייבה שהשותפות תעביר לגל רד מוניטין בסך 2.15 מליון ש"ח. בהתאם העבירה רדמונד ציוד בשווי 8 מליון ש"ח וכן 2.15 מליון ש"ח במזומן. בהתאם למוסכם, ביום 23.8.99 הוקמה חברת גל רד והמעוררת העבירה אליה את פעילות הייצור וכן מכרה השותפות את המוניטין שלה לגל רד בסך של 2.3 מליון ש"ח (2.15 מליון בתוספת הפרשי הצמדה). המכירה דווחה בדוחות השותפות והקיבוץ לפקיד השומה. או אז נמצא פרוטוקול בין המעוררת לשותפות מחודש דצמבר 1999, כי בגין הרשאה בשימוש ובידע של השותפות תשלם המעוררת לשותפות דמי שימוש בסך 540,500 ש"ח עבור 1998 וסך של 480,000 ש"ח עבור 1999. הפרוטוקול משקף הסכם לתשלום דמי שכירות בגין מוניטין על אף שבהסכם המקורי סוכם כי השימוש יהיה ללא תמורה. השותפות דיווחה על הכנסה מדמי שימוש והמעוררת דיווחה על הוצאה שוטפת בשנים האמורות. טענות המעוררת, האחת, אין המדובר במוניטין במשמעו הרגיל, אלא מדובר בשימוש בשם ובידע בלבד. השנייה, גם אם מדובר במוניטין גרידא, הרי שהמעוררת שכרה אותו מהשותפות ושילמה עבורו דמי שימוש המותרים בניכוי. השלישית, גם את תתקבל גישת המשיב שמדובר ברכישת מוניטין, שגה המשיב בהערכת שווי רכישתו.

ביהמ"ש המחוזי בב"ש - כב' השופטת רחל ברקאי:

♦ עיקר המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשאלת סיווג העסקה שנעשתה בין המעוררת לשותפות בנושא

זוג הורים רווקים אינם נחשבים ל"משפחה חד הורית" ע"מ 54773-03-11 עטיאס נ' מס הכנסה עפולה פקיד שומה אמיר אבו ראזק, משפטן

נשוי כדת וכד'. משפחת המערער איננה חד הורית, כיוון שיש בה שני הורים, המערער וזוגתו. כיוון שכך אין הוא "הורה במשפחה חד הורית" כלשון הוראת החוק.

◆ לעמדת ביהמ"ש, גם פרשנות תכליתית של הוראת החוק אינה מצדדת בעמדת המערער. **בהוראת החוק ביקש המחוקק להיטיב עם מי שמגדל את ילדיו לבדו, ולא עם מי שמגדל את ילדיו יחד עם בת/בן זוג.** על התכלית שאותה ביקש המחוקק להגשים ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת החוק, שתיקנה את הסעיף המדובר. בית המשפט הוסיף, כי על רקע הקושי בפניו עומד הורה במשפחה חד הורית להשתלב במעגל העבודה, בשל הקושי שבגידול ילדיו לבדו, ביקש המחוקק, בתקנו את ס"ק 40(ב)(1) לפקודה, להיטיב עמו בהענקת הטבה, שתמריצו לצאת לעבודה, בדמות נקודות זיכוי.

◆ לבסוף, סיכם וקבע ביהמ"ש, כי הוראת החוק נוקטת לשון הורות ולא זוגיות (שלפי הפקודה משמעה נישואין), ולפי פשוטה של לשון זו, משפחה בה שני הורים אינה משפחה חד הורית, וממילא אין המערער עשוי להיחשב הורה במשפחה חד הורית. מלבד מלשונה של הוראת החוק, גם כוונת המחוקק לא הייתה להיטיב עם משפחה שבה שני ההורים מגדלים יחדיו את ילדיהם. משפחה שכזו אינה סובלת מן הקשיים בהם עומד מי שמגדל את ילדיו בגפו. העובדה, כי ההורים (המערער וזוגתו) אינם נשואים אינה מכבירה בקושי שבגידול ילדיהם, בהשוואה לבני זוג שבחרו להינשא. על כן, אין כל טעם ראוי ליתן להם הטבה, שאינה ניתנת לבני זוג נשואים. סוף דבר, כהורה במשפחה בה שני הורים אין המערער זכאי לנקודות הזיכוי שבסעיף 40(ב)(1) לפקודה.

◆ ביהמ"ש דחה את הערעור, מבלי החלק שעניינו שומת שנת המס 2005, שהתקבל לפי הסכמת המשיב.

המשמעות היא: שביהמ"ש מעדיף פרשנות של הורות מאשר כזו של זוגיות בהקשר לזכאות לנקודות זיכוי להורים במשפחות חד הוריות.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה

ניתן ביום 23.12.2012

ב"כ הצדדים: לא צוין

◆ המערער חי עם בת זוגו במשך כעשרים שנה, בלא שהשניים נישאו. לבני הזוג שני ילדים, אותם הם מגדלים יחדיו. בשנות המס שבערעור, 2005 עד 2009, דרש המערער נקודת זיכוי על פי ס"ק 40(ב)(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח משולב] (להלן: "**הפקודה**"), בטענה, כי הוא הורה במשפחה חד הורית, ונקודת זיכוי על פי ס"ק 40(א) לפקודה, עבור כל אחד מילדיו. ככל הנוגע לדרישה על פי ס"ק 40(א) לפקודה, הפנה המשיב את המערער למוסד לביטוח הלאומי, שהרי הדרישה אינה לנקודת זיכוי, כי אם לנקודות קיצבה, שתשלומה נעשה על ידי המל"ל. ואומנם, עיון בס"ק 40(א) לפקודה מעלה, כי מדובר למעשה ב"**תשלום נקודות הקיצבה**", וזה "**ייעשה בידי המוסד לביטוח לאומי לפי חוק הביטוח הלאומי**". על כן, היה על המערער להפנות את דרישתו למל"ל, ולא למשיב ובית המשפט לא עסק בחלק זה של הערעור והוא נדחה. ככל הנוגע לנקודת הזיכוי על פי ס"ק 40(ב)(1) לפקודה, דחה המשיב את דרישת המערער.

◆ לטענת המערער, הוא הורה במשפחה חד הורית. המערער הוסיף, כי השומה לשנת 2005 ניתנה לאחר שחלפה תקופת ההתיישנות. לבסוף הוסיף המערער, כי ככל שהערעור מכוון לשומה לשנת 2005 הוא מתקבל, אפוא, משום טענת ההתיישנות.

◆ לטענת המשיב, משפחתו אינה חד הורית, כי אם דו הורית, שכן הוא וזוגתו מגדלים את ילדיהם יחדיו באותו בית, באותו משק/בית משותף. העובדה שהשניים לא נישאו אינה משנה מן העובדה, כי במשפחה המדוברת שני הורים, קרי המערער וזוגתו, אף שהשניים לא נישאו זה לזו. בסיכום טענותיו הסכים המשיב לוותר על השומה לשנת המס 2005, על מנת למקד את הדיון בטענות הנוגעות לנקודת הזיכוי למשפחה חד הורית.

ביהמ"ש המחוזי בנצרת- כב' סגן הנשיא אברהם אברהם:

◆ **המחלוקת בין בעלי הדין נתונה בשאלה, האם יש לראות את המערער כ"הורה במשפחה חד הורית".** ההבדל במסקנותיהם ביחס למשמעותן של המילים נובע מפרשנות שונה שכל אחד מהם מציע. נקודת המוצא בפרשנותה של הוראת חוק היא בלשונה. המערער מבקש לשכנע, כי לשון החוק מוליכה למסקנה, כי יש לראותו כ"רווק", כיוון שלא התחתן עם בת זוגו, ואם הוא רווק, הרי שיש לראותו כ"הורה במשפחה חד הורית". הוא סומך את טענתו על הגדרת "בני זוג" שבסעיף 1 לפקודה, המחייבת נישואין על מנת שייראו "בני זוג" לצורך הפקודה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי אין לקבל עמדה זו של המערער, שכן, הוראת ס"ק 40(ב)(1) לפקודה אינה מכוונת לזוגיות, כי אם להורות. היא מבקשת ליתן נקודות זיכוי להורה במשפחה חד הורית, ולא למי שאיננו

מינוי מנהלת המכס ומע"מ אילת

ביום 29.1.13 הודיע **מר דורון ארבל**, מנהל רשות המיסים, על מינויה במכרז של גב' **אדית הרוש למנהלת המכס ומע"מ אילת**. גב' הרוש, בעלת תואר ראשון במדעי הרוח והחברה מאוניברסיטת חיפה, נבחרה במכרז לתפקיד מנהלת המכס ומע"מ אילת. הרוש, החלה את דרכה במכס לפני 24 שנים וכיהנה בשמונה השנים האחרונות כמנהלת תחום בכירה – מעריכה ראשית ויחידות מקצועיות בבית המכס חיפה. הרוש מחליפה בתפקידה את קובי יהב שמונה לאחרונה לתפקיד גובה מכס חיפה, במסגרת סבב תפקידים (רוטציה) שעורך מנהל רשות המיסים. ארבל ציין, כי רשות המיסים דוגלת בשוויון הזדמנויות מלא בין נשים וגברים ופועלת ככל הניתן לקידום נשים בכל הדרגים, לרבות למשרות בכירות מתוך הכרה ביכולתן ובמטרה להביא לייצוג הולם של נשים בכל הדרגים.

מערכת מס פקס מברכת את גב' הרוש על המינוי ומאחלת לה הצלחה במסגרת המינוי החדש.

חשד: העלמת הכנסות במגזר הבדואי

בית משפט השלום בחיפה, כב' השופטת יעל אבירם, עצרה ל-24 שעות, עד ליום 31.1.13 שעה 19:00 את החשודים **ויהאב ושרף סאלח**, מהכפר הבדואי רומת אל הייב, החשודים בהשמטת הכנסות בסך 1,500,000 ש"ח. השניים עוסקים במתן שירותי שמירה ואבטחה ועפ"י המצוין בבקשה שהוגשה ע"י **משרד חקירות מס הכנסה חיפה והצפון**, השניים חשודים, כי במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס, השמיטו בשנים 2009 – 2012, הכנסות בסך של 1,000,000 ש"ח בגין מתן שירותי שמירה וסך של 500,000 ש"ח מהכנסות ממסחר בבקר. בשלב זה נמשכות פעולות החקירה.

נסרדישי מצטרף לשיף - הזנפרץ

לאחרונה הודיע מנהל רשות המיסים היוצא, **מר יהודה נסרדישי** כי אחרי 45 שנים בשירות המדינה, הוא מצטרף כיועץ מקצועי חיצוני ל**משרד RSM שיף-הזנפרץ ושות' רואי חשבון**. נסרדישי, כיהן כמנהל רשות המיסים בין אפריל 2007 לנובמבר 2011, ולאחר מכן פרש מהרשות. נסרדישי כיהן בתפקידים רבים ברשות, בניהם פקיד גביה במס הכנסה בנתניה, פקיד שומה נתניה, סגן נציב מס הכנסה לגביה ומודיעין, פקיד שומה מפעלים גדולים ומשנה למנהל רשות המיסים, עד שבתחילת 2007 החל לנהל את רשות המיסים.

העצמת נשים בלשכת עורכי הדין

הצוות להעצמת נשים של לשכת עורכי הדין יקיים יום עיון מיוחד לרגל יום המשפחה, בנושא ייצוג הנשים בעמדות מפתח. יום העיון ייערך ביום שני, 11.2.13, בין השעות 16:30-19:00 בבית הפרקליט, רחוב דניאל פריש 10, תל-אביב. **הפאנל המרכזי** ידון בנושא ייצוג הנשים בעמדות מפתח ובו ישתתפו: **שופטת בית המשפט העליון (בדימוס), דליה דורנר, עו"ד דליה טל, עו"ד ארנה לין, עו"ד מיה ליקוורניק, פרופ' ענת פירסט, עו"ד איילת נחמיאס ורבין ועו"ד סאוסן זוהר**. מושב זה ייערך בהנחיית שופטת בית המשפט המחוזי בתל אביב, **ד"ר מיכל אגמון גונן**. ראש לשכת עורכי הדין ויו"ר הצוות להעצמת נשים, **עו"ד דורון ברזילי**, וחברת הצוות, שופטת בית המשפט המחוזי בתל אביב, **ד"ר מיכל אגמון גונן**, יישאו דברי פתיחה. ביום העיון גם יעניק מייסד **ומנכ"ל חברת GLAWBAL, עו"ד דודי זלמנוביץ**, סקירה נרחבת אודות מצב הנשים בסקטור המשפטי. במהלך מושב זה יציג עו"ד זלמנוביץ נתונים סטטיסטיים ויעמוד על הדגשים והמגמות הניכרות בקרב נשים העוסקות בתחום המשפט. השתתפות הינה ללא תשלום אך מותנית ברישום באתר לשכת עורכי הדין. ניתן להירשם בקישורית זו: seminars@israelbar.org.il

